

Poročilo Campa DUGA UVALA v času od 27.6.2006 do 4.7.2006

Dne 27.6.2006 smo se ob okoli 9.30 zbrali v Ljubljani pred Pediatrično kliniko Tomaž Vodenik, Matjaž Molnar, Darja Mišmaš, Lucija Černe in Sonja Vodenik ter ubrali pot proti Dugi Uvali, naša vožnja je bila kar dolga in naporna saj je zaradi utrujenosti ene od šoferk bilo potrebno malo večkrat ustavljati, vožnja je trajala kar štiri ure in pol.

Prvi dan: Po prispetju na cilj nas je že čakalo kosilo, ki je kar teknilo po utrujajoči vožnji. Za kosilom je sledila nastanitev v hostel, nato smo imeli prosto popoldne za kopanje, zvečer so imeli vodje krajši sestanek za posvetovanje, kako naj bi potekal celotni camp. V tem campu (v sobah) je veljalo eno pravilo, ki pa nam ni bilo preveč všeč, ker nismo bili tega vajeni na Debelem rtiču in to je fantje in punce ločeni po sobah!!! Darja in Lucija sta bili najstarejši v sobi med dekleti, zato so ju naslednji dan preselili v sobo (kjer je bilo manj deklet kot v prvi sobi – bilo jih je 18) z starejšimi vodjami ter sestro in doktorico.

Drugi dan: Ob 8.30 je bil vedno zajtrk, kdor ga je zaspal je ostal brez. Po zajtrku je sledilo kopanje do 11.10 in nato delavnice, ki smo se jih udeležili vsi odrasli (Madžari, Slovenci in Hrvatje). Za prvič smo se spoznavali med seboj pa vendar na ne po vsem običajen način. Tam so bile tri punce; Elena, Vesna in Petra, ki so vodile delavnice. Sporazumevanje med Madžari in ostalimi je potekalo v angleškem jeziku. Nato je sledilo kosilo takoj ob 14.00 pa spet delavnice, na katerih so Vesna in Petra pokazale, kaj nameravajo z nami početi v tej delavnici šlo je za neke vrste meditacije v povezavi z jogo. Ni nam bilo všeč to, da so nas v dvorano zaklenile. Zgodilo se je da je eden izmed Madžarov zamudil 5 min. in je potem moral povedati kaj je delal, zakaj je zamudil... OK prvi dan na delavnici smo preživeli. Zatem je sledilo kopanje do 19.00, potem večerja in nato je imel vsak sam zase večer.

Tretji dan: Kot po ustaljenem redu zajtrk, kopanje in spet delavnica v kateri smo se učili meditacije in pozdrav soncu, bilo je kar naporno saj so Darjo pošteno bolele noge. Nato je sledilo kosilo in potem naj bi bila spet delavnica vendar smo se zbrali vodje Madžarov, Hrvatov in Slovencev, kateri so izrazili željo, da bi prenehali s to delavnico saj smo bili mnenja, da za tako delavnico mora biti vsak kandidat pripravljen in malo lepši odnos bi moral biti do nas udeležencev, saj smo le plačali, vendar ne za dolgo, saj so nam vrnil denar, ker se je delavnica predčasno prekinila. Nato je sledilo kopanje brez skrbi in nato večerja in potem spet ŽUR.

Četrty dan: Takoj po končanem zajtrku smo se odšli kopat, nato pa smo imeli ob 11.15 kuharski tečaj in sicer smo delali KAKAVOVE POLŽKE, bilo je zelo zanimivo saj sta se Darja in Matjaž mazala z kakavom, ampak itak zmaga vedno moški in je bila Darja skoraj vsa rjava od kakava, zato je morala pohiteti, da se je umila pred kosilom. Po kosilu je sledilo kopanje, nato predčasno večerja saj smo ob 18.45 odšli v PULO na ogled amfiteatra in starega mestnega jedra Pule. Prišli smo nazaj nekaj čez 22. uro zvečer zaradi malih otrok, ki smo jih imeli s seboj.

Peti dan: Zjutraj zajtrk in potem takoj v avtobus in smo odšli na RT KAMENJAK, to bilo dobro urico vožnje stran od Duge Uvale, tam smo preživeli cel dan, imeli smo s seboj vsak svoj LUNCH PAKET, tisti ki so želeli so se udeležili adrenalinskih iger, ampak žal ne morem nič povedati kako je bilo saj se Darja, jaz in Matjaž tega nismo udeležili zaradi sonca, ki je tako neusmiljeno pripekal.

Okrog 20.00 smo prispeli nazaj v camp, kjer nas je čakala manjša večerja, moram reči, da so bili kuharji IZREDNO PRIDNI saj so nam po vsakem izletu priredili manjšo malico.

Šesti dan: Po zajtrku smo imeli delavnico, na kateri smo predstavljali naše društvo. Za pomoč smo dobili vprašalnik, ki je vseboval različna vprašanja. Nanašala so se na razna področja, kot so; nastanek in delovanje društva, ugotavljanje diagnoze in potek zdravljenja, številčnost centrov in osebja, ki skrbi za zdravstveni del, opis zdravniškega pregleda, nivo fenilalanina v razvojnih obdobjih, prehrana, aminokislinska mešanica, cene, socialne pomoči, vladne pomoči, problemi s fenilketonurijo v življenju, skrb za dieto in vodenje.... Za predstavitev smo izbrali Darjo, ki je natančno predstavila naše PKU društvo v angleškem jeziku, pred zdravnikom, zdravnico, dietetikom in psihologinjo, ter ostalimi v obeh društvih. Po predstavitvi smo skupno odgovarjali na razna vprašanja. Na koncu vseh predstavitev, smo prišli do raznih zaključkov; in sicer: Hrvati in Madžari imajo v povprečju nižje vrednosti fenilalanina, to potrjuje visok odstotek študentov v obeh društvih (pri nas samo 3 študenti), pogosteje morajo pošiljati kri na filter papir, vsak mesec, kontrolne preglede imajo dvakrat letno. Pri pregledih se izvajajo tudi psihološki pregledi. Držijo se stroge diete in izvide prejemajo v hitrejšem času. Del hrane in aminokislinsko mešanico (PAM) imajo na recept. Ostala hrana je isto draga. Društvi delujeta podobno kot naše imajo kuharske tečaje, ter enkrat letno kolonijo, tudi za starejše, za spoznavanje in izmenjavanje mnenj. V obdobju šolanja (študij) in zaposlitve, glede fenilketonurije in prehrane, nimajo posebnih težav. Po predstavitvi smo imeli popoldne prosto za medsebojno druženje, zvečer smo odšli v disko razmigat malo stare kosti, super uživali smo ker smo vedeli, da se nam izteka camp.

Sedmi dan: Dopoldne smo imeli delavnico (pogovor z zdravnikom) in sicer o fenilketonuriji med nosečnostjo. Po kratki predstavitvi nas je malo povprašal o problemih in vodenjem diete med nosečnostjo, ter na koncu odgovarjal na naša vprašanja. Po koncu pogovora smo imeli prosto za lenarjenje, kopanje, večerja in potem smo si počasi začeli pakirati stvari, ker je bila Darja že malo tečna, nato smo odšli še zadnjič v disko, kjer so imeli Madžari prav zakupljen disko saj jih je tisti dan prišlo še v 2 avtobusih imeli so na vsaki strani po 2 stražarja potem smo se kmalu odpravili spat saj je bila Darja že zmatrana, ker je vedela da jo čaka naslednji dan dolga vožnja v Slovenijo.

Zadnji dan: Pred zajtrkom, ki je bil predčasno ob 8.00 smo zložili v avto vso prtljago in smo odšli še na zadnjo kavo preden zapustimo lepo Dugo Uvalo. Zmenili smo se da se ustavimo še nekje na Slovenski obali in še tam malo "sprobamo" naše morje. Tu v Dugi Uvali je bilo morje ZELO, ZELO toplo nekje med 28 in 29°C. Pri nas, ko smo se ustavili je imela pa voda samo 19, 20°C.

Lahko povem zase, da sem ZELO uživala imela sem malo skrbi, vendar smo tudi to prebrodili. Upam, da bo drugo leto ponovno organiziran ta camp in se ga bom zagotovo udeležila.

LEP POZDRAV!

Darja MIŠMAŠ